

Очигледно е дека повеќе не може да се седи на заедничка маса со Грците. Одамна сè е кажано, сè е надминато, сè е фарса. Уште повеќе од јасно е дека медијаторот Нимиц не се снајде така како што од него очекуваа големите сили. Чистиот бирократско-администраторски пристап во воденото на процесот го доведе посредникот во ситуација да биде непожелен во двете земји. Играјќи топло-ладно на релација Атина-Скопје, Нимиц не направи ништо друго освен што дополнително го заплетка спорот. Смешни стануваат изјавите кои доаѓаат од негова страна, во кои стои дека ќе понуди нов предлог, па повторно нов предлог, и така во недоглед. Речиси секои два месеца од неговата канцеларија во Њујорк пристигнуваат нови пакет-предлози до скараните соседи. Но, кога преговарачите ќе го отвореа тој нов пакет или, како што сега популарно го нарекуваат, сет на идеи, веднаш ќе забележеа дека тука нема ништо ново, тука нема ништо што би ги доближило позициите на двете администрации. Постојано се вртат придавките Северна и Горна, како географска одредница на името на нашава земја.

И што е тука новото? Тоа се предлози, кои се вртат во јавноста и во преговорите цели 17 години. Доколку тие неколку пати досега биле отфрлени наизменично, како од едната, така и од другата страна, тогаш нема што повеќе да се дискутира за нив. Нимиц станува бесполезен и некреативен. Знае дека длабоко завлезе во живиот песок од кој сега тешко се излегува. Сега слушаме размислувал за повлекување од преговорите, односно ќе поднел оставка на медијаторската функција. Можеби тоа е најпапетниот чекор, кој ќе го преземе за сите овие изминати години, откако и самиот увиде дека не може да го најде крајот од лавиринтот во кој заглави.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

МАКЕДОНИЈА П ПРИТИСОК ЗА Н ЗЕЛЕНАТА МАСА

Македонско-грчките односи ескалираат. Тврдата дипломатска реторика меѓу двете земји се дополнува со уцени, закани, физички притисоци. Како и да е, на повидок нов конфликт на Балканот. Македонија бестрашно настапува против грчките супериорни потези со кои демонстрира сила против послабот сосед. Се 'рчкаме со дел од НАТО и од Европската унија. Сè ова јасно покажува дека нашиот образ и нашата крв немаат цена, дека за тоа не само што не се прави компромис, туку и не се преговара.

Знам, повторно ќе излезат во јавноста душегрижниците и т.н. покровители на светлата иднина од домашно производство, повторно ќе повикуваат на напуштање на нашиот наводен националистички дух, ќе нè убедуваат дека сме морале некогаш да ја свиткаме "кичмата" ако сме сакале подобро утре. Но, она што тие го бараат од народот не е свиткување, туку кршење на целиот 'рбетен столб. Сега малку оладија со таа тема, па откако увидоа дека јавноста може наскоро, на следните избори, уште повеќе да ги казни, почнаа да бранат нешто од народното. Како наближува периодот на новите изборни циклуси, некаде напролет, нивната реторика ќе мора да биде поразлична од досегашната. Во спротивно, уште долго ќе мо-

раат да го прифаќаат фактот дека опозиционерското место е најдобро за нив. Нејсе.

Да се вратиме на Грците и на нивната ирационалност. Тие веќе подолго време држат една статус кво ситуација, влечејќи ги работите свесно во насока дека не смее да се дозволи решение за името до завршувањето на американските претседателски избори. Грчката Влада цврсто се држи за досегашниот политички курс на Барак Обама, кој оди во прилог на грчката позиција во спорот со Македонија. Иако многумина ја смируваат македонската дипломатија дека и по евентуалната победа на Обама американската надворешна политика нема драстично да се промени, затоа што таа е натпартиска, сепак постои вознемиреност. Караманлис и Бакојани секојдневно ги тријат дланките кога ќе слушнат за разликата од неколку проценти во корист на црномуресниот кандидат. Целата надеж за деградација на македонството Атина ја полага токму во новата американска администрација, која би била предводена од Обама и од Бајден. Во Македонија молк по тоа прашање. Никој досега не фати категорична страна околу тоа кој би бил подобар претседател на САД за Македонија. Иако јавна тајна е оти наклонетоста на народот и на партиските

гарнитури е на страната на Меккејн, сепак домашното раководство не влегува во скици и проекции од тој аспект.

Она што треба да се прави во наредниот период не е создавање нови непријателства и раскинување на традиционалните сојузништва, туку од непријателите и од неопределените да создадеме партнери кои ќе нè разберат, почитуваат и признаат. Доколку Барак Обама има попозитивен курс кон Грција отколку кон Македонија, тогаш треба да се поработи на тој план. Не заради тоа кој ќе победи на изборите, туку за да се убеди половината од американскиот електорат, кој е од Демократската партија, дека Македонија е нешто сосема друго од она што го претставуваат Грците пред светот.

Македонија треба да почне процес кој ќе треба да биде воден во насока да ги разубеди сите оние кои сметаат дека Грција е во право во овој ирационален спор. Тоа се прави со стратегија, тоа се

Доколку е можно да се најде фер решение кое нема да го загрози нашиот национален идентитет, тогаш е добро да го решиме тоа прашање и да го деблокираме процесот на нашето интегрирање во НАТО и во ЕУ. Често пати ме прашуваат има ли такво фер решение кое нема да го загрози нашиот национален идентитет? Сметам дека предлогот кој беше даден пред Букурешт беше такво решение. Досегашната временска референца ФИРОМ се заменува со Република Македонија (Скопје), јазикот се именува како македонски, нема промена на Уставот, уставното име останува.

Бранко Црвенковски

ОД НАРОДЕН АПУШТАЊЕ НА

ЕХОТО НА МАКЕДОНСКИОТ ВИК

Македонците стануваат сè поизморени и понервозни од случувањата околу нашето име. Понижени и обесправени од Грците на секој чекор, во секоја држава, меѓународна институција, во нивните вечни и родни огништа. И повторно ние Македонците треба

бало да бидеме тие кои ќе попуштат, кои ќе потклекнат, кои ќе свиткаат "кичма". Има ли уште нешто за да се стави на зелената маса, за делење и за пределување? Сега кога македонскиот национален набој е издигнат на пиедестал, сега кога македонската свест е непоколеблива, тешко дека ќе се создаде простор за некаков компромис со Грција. Едноставно, Грците ни помогнаа да станеме луѓе со уште поголем национален имунитет, нација која тешко апсорбира нови асимилаторски и дискриминаторски доктрини. Затоа Македонецот почна на глас да зборува дека веќе нема што да се бара на иста маса со оние кои сакаат физички и духовно да нè уништат. Македонецот сè погласно се противи на продолжување на преговорите со Нимиц и со Василакис. Македонецот не е фрустриран од овој негов став. Напротив. Тој го брани својот двор, своето прадедово огниште, каменот од вековните сидини извидани со пот и крв од нашите предци. Во иднина Европа и сите недефинирани ликови ќе мора да се научат погласно и почесто да го слушаат ехото на македонскиот вик.

прави со јасно осмислен и дефиниран план, а не со фрлање дрвја и камења по оние кои некаде и некогаш нè именувале како ФИРОМ. Грчките лоби групи работат, ја шират националистичката кауза, фрлаат пари и финансираат, затоа што знаат дека за возврат ќе добијат нешто. Македонските лобисти, исто така, не седат со скрстени раце. Напротив, ширум светот ги вложуваат своите максимални напори за да ја разоткријат вистинската и реалната позиција на Македонија и на Македонците. Офанзивноста во тој поглед безрезервно и безусловно мора да продолжи. Кој на крајот ќе победи не зависи секогаш од сопствените сили и заложби, туку и од интересите на геопланетарните сили и фактори. Битка сега се води на туѓ терен, кај оној кој ги има силата и моќта на одлучувањето согласно неговите стратешки интереси.

ПРОМЕНА НА ДИПЛОМАТСКАТА АГЕНДА

Доколку реално се погледнат работите ќе увидиме дека најголем дел од енергијата на македонската шатл дипломатија се троши во односите со Вашингтон и Брисел. Домашното раководство во Белата кука полага најголема надеж дека нешто ќе се издејствува во наша полза, додека со централата во Брисел негуваме односи кои соодветствуваат на односот родител-дете, па за секоја политичка грешка знаат да нè искараат и да нè избламираат јавно како да сме рани пубертетливи. Заборавивме на другите земји во светот. Заборавивме на азиската, африканската, заборавивме на земјите од Латинска и од Јужна Америка, кои своевременно го поддржаа нашето уставно име. Доколку Македонија наскоро има во план пред

Кога го слушнав предлогот на Нимиц вртев со главата и не можев да сфатам. Мислев - ова е чиста бирократија, ова е невозможно. Ако предлогот гласи Македонија официјално да се нарекува Северна Македонија, тоа како во случајот на Кипар, имплицира дека постои и друг дел и дека двата дела некогаш ќе мора да се обединат. Предлогот покажува апсолутна несензибилност, но тој веќе е на маса. Со оглед на тоа што Нимиц вели дека државата ќе може под името Република Македонија да склучува меѓународни зделки, можеби предлогот може да се третира како компромисно решение. Меѓутоа, тоа мора да се реши во Македонија, во Собранието или во Владата или, пак, со референдум. Поголемиот број Европејци вртат со главите во знак на тоа дека не ја сфаќаат политиката на Грција, но ние не можеме да ја натераме неа да го смени своето однесување по ова прашање. Решавачкиот момент е дали жителите на Македонија, независно од тоа дали се Албанци, Роми или Македонци, ќе кажат да - сакаме членство во НАТО, да - сакаме датум за преговори со ЕУ и соодветно на тоа сами ќе донесат одлука дали да го прифатат предлогот на Нимиц или не. Никој однадвор не може да им помогне.

Ангелика Беер, пратеник во Европскиот парламент од Партијата на зелените

Принципот на национално самоопределување и избор на сопствено име е европски принцип и Владата на Република Македонија ќе го штити. Македонија никогаш не се дрзнула да ѝ наметнува име на Грција како ќе се вика, ниту Грција има право да го диктира изборот на нашето национално име. Подготвеност за компромис имаме, но не сме расположени за диктат и за омаловажување.

Антонио Милошоски

Генералното собрание на ОН да ја стави на дневен ред резолуцијата за уставното име на државата, во тој случај гласот на Панама или на Мексико ќе биде подеднакво важен како и гласот на САД или на Германија. Ако гледаме дека земјите од ЕУ, заради притисокот од Грција, не се наклонети кон нашиот став, тогаш залудно е да очекуваме дека од нив може да се добие поддршка во светската организација. Тие секогаш би гласале против нашето уставно име, со ис-

Никогаш не добивме чувство дека Грција се чувствува загрозувана од Македонија. Тоа не е воено прашање, туку историско, што треба да биде решено. Голем број преговарачи се обидоа да го решат, да го доведат до успешен компромис, но јас верувам дека до времето на јубилејниот 60. самит на Алијансата, и фактот што повеќето парламенти до тогаш ќе ги ратификуваат поканите за Хрватска и за Албанија, нема да се дозволи Македонија да заостане. Но, за тоа ќе биде потребен компромис од грчката Влада. Јас никогаш не почувствував дека грчкиот народ е толку тврдо во однос на прашањето со името. Грчката Влада е таа која го држи таквиот став. Се разбира, и Македонија треба да покаже волја за компромис. Македонија направи многу во таа насока, па би било убаво и Грција повеќе да се приближи до средината.

Даниел Фата, поранешен заменик-помошник секретар за одбрана за европска и НАТО политика

товремен апел да најдеме компромис со иредентистите од југот. Многумина се противеа на спроведувањето на спореден план доколку Македонија во блиска иднина остане надвор од евроатлантските текови. Македонија немала план Б. Така велат дел од политичките струи дома, така вели и меѓународниот фактор. Тоа значи дека денес или утре мора да потпишеме уште една капитулација, како онаа во 2001 година со Рамковниот договор, но овој пат таа би била духовна и национална капитулација. Дали сме подготвени за уште еден срам, за уште едно веднење на главата в земи? Планот Б на Македонија нема да се состои во изолација, туку во една

нова офанзивна дипломатија, која ќе обезбеди уште најмалку десеттина земји од светот кои ќе го признаат нашето природно име, за да може потоа истото тоа да биде потврдено како трајно со гласање во Обединетите нации. Тогаш Европа не ќе мора веќе да го слуша кукањето кое доаѓа од нејзината најпроблематична членка-Грција. Затоа во наредниот период Мексико, Перу, Брегот на Слоновата Коска, Лесото или Бурунди, треба да бидат подеднакво важни на агендата на македонските дипломати, колку што е важен и Брисел. Со нивните гласови нашиот северен сосед невозможното го направи возможно. Ги победи големите сили.